

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 11. Conversio Sauli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.

A. C. 34.

§. X.

Conversio Eunucho Æthiopsis.

Act. 8. 25. **A**postoli, postquam Samariæ fidem prædicaverant, Jerosolymam revertentes, per omnem Samaritanorum Regionem docebant. Philippo Diacono autem per Angelum præcepit Deus, versus meridiem iret Gazam, per celebrem olim urbem, sed a tempore, quo eam depopulatus est Alexander, desertam. Ibi Philippus Eunucho invenit, Candacis Reginae Æthiopiæ thesauris Præfectum, qui Jerosolymis redibat, quo venerat, ut adoraret; quod forte esset Profelytus. Junctus ei Philippus, occasione arrepta ex loco Isaiaæ Prophetæ, quem Eunucho legebat, non intelligens, eum in fide Jesu Christi instruxit, & credentem baptizavit. Eunucho pergens viam suam gaudens, ubi in Æthiopiam venit, Jesum Christum annuntiavit, sicut audiverat. Interim Philippus a Spiritu ablatum est, & inventus in Azoto, unde Cæsaream transivit in omni civitate prædicans Evangelium.

Irenæus l. 3. c. 12. p. 265.
Es l. 4. c. 40. p. 379.

§. XI.

Conversio Sauli.

Act. 9. **S**aulus vero Christi Discipulos persequabatur, minas spirans, & sanguinem. Erat de Tribu Benjamin, natus in Tarsis, Ciliciæ

Ciliciæ Metropoli, ubi Græcorum scientiis imbui potuerat, quæ ibi sicut Alexandria, & Athenis docebantur; Jerusalem venerat, ut legem, & Judæorum traditiones disceret Doctore Gamaliel. Secta erat Pharisaus, & suæ Religionis, si quis unquam Judæorum, æmulator. Petiit a S. Pontifice epistolas ad Synagogas Damasci, ut si inveniret Christi Discipulos, vinctos duceret in Jerusalem.

Sæculum I.
A. C. 34.

Strabo. l. 4.
p. 673.

Cum appropinquaret Damasco, subito in meridie circumfunditur cœlesti luce, quæ solis radios superabat, & cum omnibus suis humi prosternitur. Tum vocem audit hebraice sibi dicentem: *Saule! Saule! cur me persequeris?* Ipse: *Quis es Domine?* Vox vero: *Ego sum Jesus, quem tu persequeris.* Tum Saulus tremens: *Domine! quid me vis facere?* Surge! ait Dominus; *intra civitatem, & dicetur tibi, quid debeas facere; apparui tibi enim, ut te constituam Ministrum, & testem eorum, quæ vidisti, & quæ ostendam tibi. Liberabo te de nationibus, & populis, ad quos te mitto, ut aperias oculos eorum, & de tenebris ad lucem reducas, & de potestate Satanæ ad Deum; ut accipiant remissionem peccatorum, & partem sanctorum credentes in me.*

Act. 22. 6.

Act. 26. 13.

Qui in Sauli comitatu erant, stupefacti, viderunt quidem lucem, & audierunt vocem confusam, sed nec sensum verborum

B 5

rum

Sæculum I.
A. C. 34.

rum percipere, nec loquentem videre potuerunt. Ipse surgens, apertis oculis nihil videbat. Ductus est Damascum, ubi triduo fuit neque bibens, neque manducans. Toto hoc tempore orans, visus est sibi videre hominem, Ananiam nomine, intransentem, & imponentem sibi manus, ut visum reciperet. Hic Ananias erat Jesu Christi discipulus, Damasci habitans, cujus jussu venit in domum, ubi erat Saulus, & imposuit ei manus, dicens: *Frater Saule! Respice. Dominus Jesus, qui tibi in via apparuit, misit me, ut visum reciperes, & replearis Spiritu S.* Tunc ex Sauli oculis ceciderunt quasi squammæ, & respexit in Ananiam, qui ait: *Act. 22. 14. Deo Patrum nostrorum prædestinatus es, ut videres Iustum, id est, Jesum Christum, & ex proprio ejus ore mandata acciperes; eris enim ipsi testis coram omnibus hominibus eorum quæ vidisti, & audisti. Modo autem quid moraris? Surge, baptizare, & deleantur peccata tua per invocationem Nominis ejus.*

Saulus igitur baptizatus, & deinde pane reffectus, mansit aliquot dies cum Discipulis, qui erant Damasci; statimque cœpit prædicare in Synagogis, Jesum esse Filium Dei, & Christum, confundens Judæos. Omnibus tanta mutatio admirationi fuit. Post aliquod tempus Damasci peractum, in vicinam Arabiam ivit, unde

Gal. 1. 17.

unde redux longo tempore Damasci man-
 fit. Non Saulo tantum mandatum dede-
 rant Judæi, ut fideles persequeretur, ele-
 gerunt viros, eosque in omnem terram
 miserunt, qui dicerent: nullum ab hac
 secta Deum coli, & alias in eos calumnias
 spargerent, quæ apud gentiles fidem in-
 venerunt. Credibile est, eos id faciendi
 occasionem sumpsisse ex eo, quod Judæis
 mos esset, fratribus in omnes provincias
 eorum nomina scribere, qui pœna capi-
 tis fuerant puniti.

§. XII.

Relatio Pilati. Mors Tiberii.

Idem mos apud Romanos vigeat, ut
 Provinciarum Rectores ad Imperato-
 rem referrent sumpta de reis supra vul-
 gus supplicia. Ergo Pilatus ad Tiberium
 scripsit, quæcunque cum JESU Nazareno
 contigerant, & condemnationis acta mi-
 sit. Illico Imperatori persuasum, JESUM
 Nazarenum supra hominem fuisse, & Se-
 natui proposuit, Deorum numero adscri-
 bendum. Renuit autem id Senatus, nec
 enim permittere voluit omnipotens Deus,
 ut Filius ejus unigenitus inter falsos Deos
 confunderetur, a manibus hominum fa-
 ctos. Ideo vero nullatenus ab hac men-
 te Tiberius remotus, capitis pœnam illis
 minatus, qui JESU Christi sectatores de-
 ferre

Sæculum I.

A. C. 34.

Just. Tryph.
p. 234.*Sanhedrin.*
c. X. n. 4.*Tert. Apol.*

c. 5. 31.

Eus. Chron.

ann. 37.

Chryf. hom.

27. in 2. Cor.